

Vit tryggja okkum móti øllum — men ikki matvørum

Landbúnaðurin verður lítið umrøddur í bløðunum. Bóndi heldur, at bløðini halda tað sama um landbúnaðin sum so nógv onnur: — ein útreiðsla hjá landskassanum

Jákup Eidesgaard, bóndi, heldur, at bløðini áttu at skriva meira eggjandi um landbúnaðin og t.d. vísa á, hvat vit kunnu spara í valuta, um vit framleiða stórra part sjálvir

— Tíðindaflutningurin um landbúnaðin í mun til aðra vinnu er ógvuliga lítill. Av og á er onkur samrøða við onkran bónda, men annars er lítið. Eg meti, at bløðini halda tað sama um landbúnaðin sum so nógv onnur: ein útreiðsla hjá landskassanum.

Hesa áskoðanina hevur Jákup Eidesgaard, bóndi á Eiði, um tíðindaflutningin, ið landbúnaðurin fær í teim feroysku fjølmiðlunum.

Sjálvr heldur hann — saman við nógvum øðrum — at jarðarbrúki er eitt ríkidømi, Føroya landi at gagni.

Jákup Eidesgaard visir á, at vit tryggja okkum móti øllum: húsi, bílar, børn — alt verður tryggt.

— Men vit gloyma at tryggja okkum fyrri matvørur. Nústani er gongd komin á at gera eina royndarstöð — eitt hundrad ára gamalt projekt — ið skal gera kanningar og royndir fyrri jarðarbrúkið.

— Vit, sum liva nú, meta, at matur er ein sjálvfylgja í tí dagliga livinum, men hyggja vit at sjónvarpinum aðrastaðni frá, siggja vit, hvat vit kunnu koma út fyrri.

— Nær koma Føroyar út fyrri somu krepsum undir heimsbardøgum, fyrst í 30-unum, og

hvussu verður stóða feroyinga tá, um vit ongan landbúnaða hava, spyr Jákup Eidesgaard.

Grannalondini meira at sær komin

Men henda spurningin viðger feroyska pressan og feroysku politisku flokkarnir slettis ikki. Bóndin á Eiði visir til grannalond okkara, Ísland og Noreg, ið eru komin langt áleiðis við landbúnaðarvinnuni:

— Hesi londini eru so mikið at sær komin, at har siga politikkararnir, at vit skulu vera sjálvbjargin — kosta hvat tað kosta vil. Bæði í Noregi og í Íslandi eru teir komin so langt, at teir hava yvirproduktion av landbúnaðarvørum.

Stikni til harraveldið ikki burt

— Hvat er orsøkin til, at tað gongur so strítið hjá feroyska landbúnaðinum — er tað tí at politisku flokkarnir leggja ov lítlan dent á landbúnaðin?

— Eg meti tað vera eina leivd frá gamla feroyska bóndasamfelagnum, tá tann «litli» maðurin varð kúgaður. So kom fiskitíðin

bóndin jarðbrúkarin

til Føroya. Tá kundi ein og hvør klára seg sjálfur. Og tað stiknið, sum tá var til harraveldið, bóndan, er ov lítið gjørt fyrri at fáa burtur. Og so sjálvandi jarðarlóggávan.

Jarðarlóggávan eggjar ikki til

— Man kann siga, at jarðarlóggávan er frá 1937, men hon hevur røtur heilt aftur til Norsku-lóg og til Seyðabrævið frá 1298. Slíkt kann ikki eggja nakran — hvørki brúkarar ella framleiðara.

Jákup Eidesgaard heldur, at vit eiga at gera eina jarðarlóggávu við tveimum setningum: 1) møguleikar fyrri jarðarbrúksvinnu, og 2) møguleikar fyrri at hava jarðarbrúk sum ítriv.

— Tí, sum hann sigur, at næstu 30–40 árin er pláss fyrri báðum í Føroyum, hóast oyggjarnar eru smáar.

— Hvat kundi pressan gjørt?

— Pressan kundi skrivað meira eggjandi. Bløðini kundu m.a. greitt frá, hvat vit kunnu spara í valuta — tað er jú gjaldoyra alt snýr seg um — við at framleiða sjálvr, og tey kundu vist á tryggleikan at liva á hesum oyggjum.

Allir fáa sitt — bóndin restina, um nøkur er

— Tað verður ofta høgt í bløðum, og manna millum, at ein króna fer til studning — og studningur er í dag eitt ljótt orð.

— Tað kemur av teirri orsøk, at samfelagið er skipað soleiðis, at søluðini skulu hava sitt uttan eftirlit, umsetarin — millumliðið — skal hava sitt eftir sáttmála, og er nøkur rest, fær hann, sum vinnur veruna úr natúrni, hana.

— Tá skipanin er soleiðis, má jarðbrúkarin hanga upp á studning. Tí má studningur til.

Jákup Eidesgaard spyr, um nakað lóntakarafelag hevði goðtikið slíka skipan?

1500 kr. minni um mánaðin

Fyrri stuttum fór prisurin á kraftfóðuri munandi upp. Jákup Eidesgaard sigur, at ein meðalstórir mjólkjarframleiðari hevur 1500 kr. minni um mánaðin eftir at kraftfóðurið fór upp.

— Hetta er nógv, tá man frammanundan tjenar

lítið.

Jákup Eidesgaard heldur, at tað hevði bót munandi um støðuna, um gongd fekt á kanningar av ráveruni, vit hava í Føroyum. Hann sipar til, at nógv fiskaslógur fer í havið.

— Fiskaslógur er óført til tað, ta rot er komið í. Teir gomlu feroyingarnir brúktu tað í smáum.

Harafturat nevnið hann tað sum liggur eftir í hvalvágnum, tá grindir hava verið. Hann sigur, at lýsið kundi verið tikið úr, meðan restin kundi verið

malið til kraftfóður til neyt.

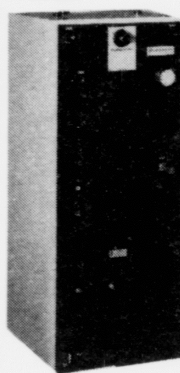
— Og garnarnir, sum allir fara í havið frá fiskiførunum. Lýsið kundi verið tikið úr, meðan restin kundi verið gjørt, so tað samsvaraði við fóður til t.d. alifisk ella kundi tað verið brúkt til tað, sigur Jákup Eidesgaard.

Men hesir spurningarnir verða næstan ikki umrøddir í bløðunum. Bóndin á Eiði heldur, at nógv er at ruska upp í innan jarðar- og landbúnaðarviðurskiptini í Føroyum.

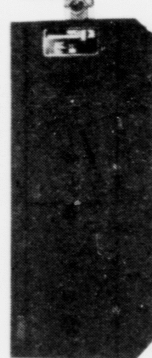
Nýggjan ketil?

Vit hava røttu loysnina — á goymslu sjálvandi!

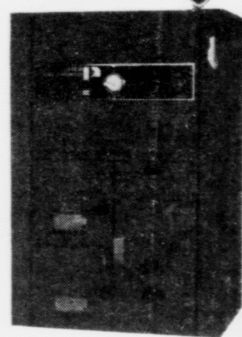
Duplultur
plátujarns
ketil

einkultur
stoypijarns
ketil

duplultur
stoypijarns
ketil

Allir hesir ketlar hava innbygda kopar-spiral til heittvatns-nýtsluna.

Eisini hava vit HONEYWELL hitastýring til hesar og aðrar ketlar.

Landsins størsta og mest fjølbroytta úrval innan RØR — HITAVEK — SANITET:

Ringið ella stækkið inn á gólvið.

P/f

Svend Krossteim

FALKAVEGUR Tlf. 14600